

efter en vis Tids Forløb, igjennem flere Generationer, faaer en vis Typus, det Samme har viist sig ogsaa her i Danmark; saaledes have vi her de lettere Heste, som adskille sig fra de sværere jydskke Heste, hvis Udseende er et ganske andet; derfor skal man ikke allevegne virke ved den samme Slags Heste, og især skal man ikke blande svære og store Heste sammen med mindre Heste, det betaler sig ikke, navnlig ikke her i Landet. Nagtet den danske Hest nu, som sagt, er forskjellig paa de forskjellige Steder, saa har den dog Noget tilfælles overalt; at den nemlig er en trivellig, nøjsom, god og tro Hest, og dette ere gode Egenskaber, men hvad den mangler, det er Lungekraft og som Følge deraf Energi og Udholdenhed, naar det kommer an paa at bevæge sig rask og hurtigt, det vil altsaa sige: den er ikke ædel nok, man maa altsaa see at bringe ædlere Heste til den, for at gjøre den bedre. Nu er Spørgsmaalet altsaa, hvad skal det være for Heste? Ja, det skal være nogle, der kunne gjøre Gavn, og saa skal det, vel at mærke, være nogle, som man kan faae. Det første Forsøg paa at gjøre Hestene bedre her i Landet udførtes ved at bringe Fuldblod ind, lykkes det? Nei! Vil det lykkes? Nei! jeg troer det ganske vist ikke; ikke fordi Fuldblodet jo er godt nok dertil, idet Enhver, som har prøvet Fuldblods-Hesten, og har prøvet, hvad den duer til, hvad den kan præstere, og veed, at der ikke findes nogen Hest i Europa, som kan sammenlignes med en god Fuldblodshest, og, forsaavidt man kunde faae den, vilde man naturligviis have den til Cavallerihest, forudsat, at Cavalleristen kunde lære at ride den, hvilket vel med vor korte Tjenestetid vilde have sin Vanskelighed. Dette kan imidlertid nu være det Samme, thi man kan ikke faae den, deels fordi man ikke vil anvende en saa stor Mængde Penge, som nødvendigt er, for at faae virkelig gode Fuldblodsheste, og deels fordi de ikke saaledes uden videre lade sig kjøbe; de ere meget vanskelige at faae, de kunne kun findes af de Personer, der opholde sig paa Stedet og kunne benytte Leiligheden, naar den tilbyder sig, og vi have naturligviis ikke Leilighed til at holde Folk boende ovre i England for at besørge Heste til os, at reise over paa en kort Tid for at kjøbe dem er umuligt, og de ere

altsaa slet ikke til at faae. Dette er ikke et Raisonnement, som jeg saaledes kommer med paa egen Haand, men jeg vil give en Autoritet derfor, for at de Mænd, der ellers med mig holde af Fuldblod, dog ogsaa kunne vide, at der er Noget i det, som jeg nylig fremførte. I Østerrig er der nemlig den Indretning, at Cavalleriet for en stor Deel forsynes med Heste fra Stutterierne, og i Spidsen for disse staaer en meget bekendt Hippolog, en General Ritter, der er Chef for alle disse Stutterier, og som navnlig har etableret et meget fortrinligt Fuldblods-Stutteri i Ungarn, som jeg for nogle Aar siden har besøgt. Generalen forklarede da, at nagtet han er en Mand, der har levet mange Aar i England, selv har holdt nogle af de bedste Fuldblodsheste til de største Baner, og har udbredt Bekjendtskaber derovre, saa har det dog været ham ganske overordentlig vanskeligt, i Løbet af en halv Snees Aar at faae samlet de Hingste og Hopper, han der har, det vil sige, saavidt jeg kan mindes, 8 a 10 Hingste og noget over 50 Hopper. Det var det Allermeste, der var, og det havde han haft stor Uleilighed med at faae, men han fordrede jo rigtignok ogsaa, at de skulde have et Ydre, som gjorde dem skiklige til ethvert Slags militairt Brug, altsaa de skulde være kraftig byggede, ikke høibenede og tillige have været Seirvindere paa de bedste Baner i England; det Sidste gjør dem naturligviis betydelig kostbarere, saa kostbare, at vi slet ikke kunne tænke paa at kjøbe dem. Hermed vil jeg nu stoppe med at tale om Fuldblod, da det jo ikke kan nytte noget, idet vi jo ikke kunne faae det. — Spørger man altsaa, hvorledes skulde vi da faae den Hest, vi have, forbedret, saa siger jeg: Vi maae søge den Wei, som vi selv i Fortiden have søgt, og som man i England i Fortiden har søgt, thi begge Steder har man jo faaet Hestene forbedrede ved Heste af orientalsk Race, fra disse nedstamme de for Størstedelen — Hestene fra det forhenværende frederiksborgske Stutteri. Naar man imidlertid nu taler om, at en Hest er en Stutterihest, at den er af frederiksborgsk Blod, og at den altsaa kan passe til Tillægsdyr, saa er dette en meget løs Tale, som kun kan føres af Folk, der ikke virkelig have noget Kjendskab til Stutteriet og ikke kjende Noget